

شوگ ۱۸ میلیارد دلاری به صنعت فولاد تاوان سنگین ناترازی انرژی

رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران با اشاره به محدودیت ۸۰ درصدی انرژی در واحدهای تولیدی فولاد گفت: مشکل در تأمین انرژی (برق و گاز) منجر به عدم النفع ۱۸ میلیارد دلاری در پنج سال گذشته در کل زنجیره ارزش فولاد شده است.

به گزارش شبکه صنعت ۲۴، بهرام سبحانی با انتقاد از ناترازی انرژی با اشاره به وابستگی متقابل تولید فولاد به دو منبع اصلی انرژی، خاطرنشان کرد: سیستم انرژی ما به صورت چرخشی دچار بحران است؛ هر زمان که گاز در دسترس باشد، با کمبود برق مواجه هستیم و برعکس. این عدم تعادل، تولید محصولات میانی و نهایی را به شدت مختل کرده است.

وی افزود: ما در ماههای حساس مانند مهر، آبان و فروردین که پتانسیل تولید بالای ۴۰ میلیون تن را داریم، با واقعیت تلخی روبهرو هستیم. در حالی که مصرف داخلی ۲۰ میلیون تن است، ۲۰ میلیون تن دیگر پتانسیل صادراتی داریم، اما به دلیل محدودیت‌های انرژی، ۱۰ میلیارد دلار از ظرفیت صادراتی ما از دست می‌رود.

رئیس انجمن تولید کنندگان فولاد با هشدار درباره پیامدهای تعطیلی واحدهای استراتژیک، تأکید کرد که توقف تولید فولاد، به‌طور مستقیم صنایع خودروسازی و لوازم خانگی را با بحران مواجه می‌کند.

وی ادامه داد: قانون جهش تولید، تأمین ۵ درصد برق مورد نیاز نیروگاه‌ها از سوی فولادسازان را مطالبه می‌کند، اما در مقابل، مدیریت قیمت در بورس انرژی با چالش‌های جدی روبه‌روست.

سبحانی بیان‌داشت: در بورس انرژی، قیمت برق بدون مدیریت مناسب عرضه می‌شود که می‌تواند منجر به نوسانات شدید شود. بر خلاف صنایع پتروشیمی که سهم برق در هزینه‌های آن‌ها اندک است، برق برای فولادسازان حدود ۳۰ درصد از هزینه‌های تولید را شامل می‌شود. بنابراین، افزایش حتی اندک قیمت برق در بورس، می‌تواند سودآوری و تداوم تولید فولاد را به مخاطره بیندازد.

وی پیشنهاد داد که برای جلوگیری از رقابت مخرب فولاد و پتروشیمی بر سر خرید برق، سیستم عرضه در بورس انرژی به گونه‌ای اصلاح شود که در روزهای مشخصی، عرضه اختصاصی با قیمت کنترل‌شده برای صنایع سنگین (مانند فولاد) در نظر گرفته شود تا از نوسانات بی‌رویه جلوگیری شود.

ایران قابلیت رسیدن به جایگاه ششم فولاد در جهان را دارد

رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران با بررسی وضعیت فعلی صنعت، خاطرنشان کرد: ایران در حال حاضر با تولید سالانه ۳۲ میلیون تن، در رده دهم تولیدکنندگان بزرگ جهان قرار دارد که اگر حملات اخیر به برخی واحدهای استراتژیک فولادی را کنار بگذاریم، پتانسیل تولید ما بسیار فراتر از این رقم است. با اصلاح سیاست‌ها، ایران پتانسیل رسیدن به جایگاه ششم جهان را دارد.

سبحانی با اشاره به سند چشم‌انداز ۲۰ ساله تصریح کرد: ما در مسیر تحقق ظرفیت ۵۵ میلیون تنی حرکت می‌کنیم، اما واقعیت این است که با وجود ایجاد ظرفیت‌های گسترده، میزان بهره‌برداری از آن‌ها به بیش از ۳۰ میلیون تن نرسیده است. یکی از موانع اصلی این شکاف میان ظرفیت و بهره‌برداری، عدم پایداری در تأمین سوخت و انرژی است.

وی به نقش کلیدی این صنعت در اقتصاد کلان اشاره کرد و گفت: صنعت فولاد با سهم ۵.۱ درصدی از تولید ناخالص داخلی (GDP)، مسئولیت هشت درصد اشتغال‌زایی مستقیم و غیرمستقیم را بر عهده دارد. همچنین، این صنعت در سال گذشته با تأمین حدود ۱۵ درصد از کل صادرات غیرنفتی کشور، نقش بی‌بدیلی در ارزآوری ایفا کرده است.

رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران گفت: در پنج سال گذشته، شاهد سقوط حاشیه سود شرکت‌ها بوده‌ایم؛ به طوری که سود شرکت‌ها از ۳۳ درصد به ۶ درصد رسیده است. بخشی از سودهای اعلام شده نیز صرف افزایش سرمایه و توسعه داخلی شده تا شرکت‌ها در برابر نوسانات تاب بیاورند، اما با وضعیت فعلی تأمین انرژی، تضمینی برای سودآوری در آینده وجود ندارد.

افزایش هزینه سوخت، قیمت تمام‌شده را تصاعدی می‌کند

رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد بیان‌داشت: هزینه انرژی در شرکت‌های با بهره‌وری بالا حدود ۲۵ درصد است، اما در واحدهای پایین‌دستی که زنجیره کامل ندارند، این رقم به بیش از ۳۰ درصد می‌رسد. این یعنی هر ۱۰ درصد افزایش در قیمت انرژی، به طور مستقیم سه درصد به قیمت تمام‌شده محصول اضافه می‌کند.

وی با نقد شیوه محاسبه تعرفه‌ها افزود: قیمت پایه برق تنها بخشی از ماجراست. وقتی هزینه‌هایی نظیر تفاوت اجرای مقررات، هزینه سوخت نیروگاهی، تفاوت انرژی ماده ۱۶ و بهای ترانزیت را به آن اضافه می‌کنیم، قیمت نهایی برای تولیدکننده تا ۴۰ درصد و در برخی موارد بسیار بیشتر، نسبت به نرخ پایه افزایش می‌یابد. این روند تصاعدی قیمت‌ها، بازار را در برابر قیمت‌های غیرقابل رقابت قرار می‌دهد.

سبحانی، با اشاره به مطالبه بخش خصوصی برای برخورد عقلانی‌تر با محدودیت‌های برق در فصل پیک، گفت: از ۷۷ هزار مگاوات تولید برق در کشور، فولادها در زمان پیک مصرف، حدود پنج هزار و ۳۰۰ مگاوات را در اختیار دارند. متوقف کردن واحد فولادی، فقط شامل قطع تولید نیست؛ بلکه هزینه‌های عظیم توقف و راه‌اندازی مجدد و مصرف انرژی در زمان ایست و برخاست، کمر تولیدکننده را می‌شکند.

وی تاکید کرد: اگر سیاست‌های تامین انرژی بر پایه نیاز واقعی صنعت و با نگاه به زنجیره ارزش باشد، می‌توان از افت جایگاه جهانی ایران جلوگیری کرد.